

A Kúria a dr.Duda Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a felülvizsgálati eljárásban a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Bíróság előtt P/P.V.35/21.919/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.329/2011/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 82. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a 2003. június 9-én bekövetkezett közlekedési baleset folytán súlyos sérüléseket szenvedett. A káresemény időpontjában a károkozó gépjármű nem rendelkezett érvényes és hatályos kötelező gépjármű felelősségbiztosítási szerződéssel. A felperes a kárigényét az alperesnél bejelentette. Az alperes a vagyoni károk jogalapját nem vitatta, összecszerúságát részben elismerve nyújtott kártérítést. Az alperes nem vagyoni kártérítés címén több részletben összesen 7.000.000 forintot fizetett ki a felperes részére.

A felperes a keresetében a balesetből eredő további vagyoni, valamint 5.000.000 forint nem vagyoni kára megtérítésére kérte az alperes kötelezését. Nem vagyoni kártérítés iránti igényét arra alapította, hogy sérülései alapvetően és tartósan megváltoztatták korábbi életvitelét, pszichés zavarai keletkeztek, sebei esztétikai és maradványtünetekkel gyógyultak. Hosszútávú memóriája sérült, kisebbségi érzése állandósult.

Az alperes az ellenkérelmében a nem vagyoni kárigényt eltúlzottnak és megalapozatlannak tartotta figyelembe véve a felperes nem vagyoni hátrányait és a már kifizetett 7.000.000 forint nem vagyoni kártérítést.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adó ítéletében

kötelezte az alperest, hogy 2010. december 1. napjától kezdődően minden hónap első napján esedékesen havi 39.331 forint járadékot fizessen meg, továbbá 15 napon belül 817.862 forintot és ennek a 2007. január 1-jétől járó törvényes mértékű kamatát, valamint 480.000 forint után a 2006. július 1. napjától 2008. július 1. napjáig járó az adott naptári félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatot, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában a nem vagyoni hátrányok részletezése mellett arra a következtetésre jutott, hogy a már kifizetett 7.000.000 forintot meghaladóan a nem vagyoni kárigény nem alapos, ezért e tekintetben a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatva az alperest kötelezte arra, hogy az 500.000 forint után 2003. július 9. napjától 2003. augusztus 12. napjáig, 300.000 forint után 2003. július 9. napjától 2004. április 23. napjáig, 200.000 forint után 2003. június 9. napjától 2004. július 9. napjáig, míg 2.000.000 forint után 2003. június 9. napjától 2006. február 14. napjáig, és 4.000.000 forint után 2003. június 9. napjától 2008. június 9. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot fizesse meg, ezt meghaladóan pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság a nem vagyoni kárigény tekintetében ugyancsak arra a következtetésre jutott, hogy a már teljesített nem vagyoni kárpótlás alkalmas a nem vagyoni hátrányok kompenzálására, az ezt meghaladó igény eltúlzott, azonban a késedelmi kamatigény megalapozott volt és ennek megfelelően a kereseti kérelemmel egyezően kötelezte az alperest a már teljesített összegek után járó késedelmi kamatok megfizetésére.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a „nem vagyoni kár jogcímén” hozott rendelkezésének hatályon kívül helyezését és e körben a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasító döntés meghozatalát kérte. Jogi álláspontja szerint a nem vagyoni kárigényt elutasító jogerős döntés megalapozatlan, mert a bíróság nem derítette fel a felperes súlyos dementálódásának valós és pontos okait. A felperes szerint ez okozati összefüggésben áll a fiatalon elszenvedett közlekedési balesettel. Az elsőfokú bíróság neurológus igazságügyi szakértő, illetőleg az ETTIB bevonása helyett a korábban eljáró szakértőt bízta meg e kérdés vizsgálatával, ezt a másodfokú bíróság is elfogadta, így végső soron a jogerős ítélet hiányos tényálláson alapul.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése

alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletnek a nem vagyoni kárigényt elbíráló részét támadta, a felperes azonban tévesen hivatkozik arra, hogy a jogerős ítélet e körben megalapozatlan. A Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése alapján a felperes kártérítés címén igényelhetette annak a nem vagyoni hátránynak a csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges kárpótlást, amely a balesettel összefüggésben érte. A nem vagyoni hátrányok feltárása érdekében szükséges bizonyítást a bíróság lefolytatta, azokat az elsőfokú ítélet indokolása részletesen tartalmazza, e tekintetben a megállapított tényállás a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésén alapul. A felperes dementálódásának okait a bíróság széles körben vizsgálta. Az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Budapesti Orvosszakértői Intézete (dr.B.Gy. igazságügyi elmeorvos szakértő, dr.P.T. igazságügyi orvosszakértő) a szakvéleményében azt állapította meg, hogy a felperes ér eredetű agybántalom talaján kialakult szellemi hanyatlásban és idegrendszeri megalapozottságú hangulatzavarban szenved. Ennek az állapotnak a kialakulása természetes kórokú, a baleseti sérüléssel nem áll összefüggésben. A felperes az általa felkért dr.Sz.G. igazságügyi szakértő véleményével ezt a megállapítást cáfolni kívánta. Az elsőfokú bíróság dr.P.T. és dr.Sz.G. szakértőket együttesen meghallgatta, akik egyezően adták elő, hogy a liquorcsorgás baleseti maradványtünet, amely hátrányosan befolyásolhatja a felperesi agyműködést és hosszabb távon okozhat elbutulási folyamatot. Ezt követően az elsőfokú bíróság elrendelte az igazságügyi orvosszakértői vizsgálatot a dementálódás okainak feltárása érdekében. Dr.B.Gy. igazságügyi elme orvosszakértő elvégeztette K.J. igazságügyi pszichológus szakértővel a demencia index százalékos meghatározását és ennek felhasználásával megállapította, hogy a felperesnél jelenleg is kimutatható a szellemi hanyatlás, a demencia index 20%-os, a felperes pszichés hanyatlása azonban nem áll okozati összefüggésben a közlekedési balesettel, hanem természetes kórokú megbetegedésnek tekinthető. „Igazságügyi pszichiáter szakértői szempontból kizárható”, hogy a felperesnél megállapított demencia index a balesettel áll összefüggésben. A bíróság tehát a felperes észrevételeit, a becsatolt magánszakvéleményben foglaltakat a dementálódás körében figyelembe vette, a szakértőket meghallgatta és az igazságügyi orvosszakértői véleményt kiegészítette a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el, döntését olyan szakvéleményre alapította, amely nem hiányos és a nem vagyoni kárigény elbírálásához szükséges tények megállapítására aggálymentesen alkalmas volt. Mindezek alapján a bíróság a jogerős

ítéletben jogszabálysértés nélkül döntött a tekintetben, hogy a balesettel összefüggésben álló nem vagyoni hátrányok és a felperes részére kifizetett nem vagyoni kárpótlás figyelembevételével a további 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igény alaptalan.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésén és a 14. §-án alapul.

Budapest, 2012. február 15.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Erményi Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő
HM